

ΣΚΟΡΡΗΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΣΑΤΥΡΙΚΗ - ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Συντάκτης : Χ. ΔΕΛΗΓΚΙΑΒΟΥΡΗΣ

Εν Μυτιλήνῃ	Γρ.	30
Εν τοῖς χωρίοις καὶ τῷ Κράτει	»	40
Εν τῷ Ἐξωτερικῷ !	Φρ. Χρ.	10

ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀπέναντι τοῦ ξενοδοχείου Μαλακοῦ.

Υπεύθυνος Α. Α. ΜΑΡΙΓΛΗΣ

Ἐκαστον φύλλον 20 παράδες. — Παλαιὸν 1 Γρόσιον.

Χρόνος πρῶτος πέρνει δίνει
κι' ἔδρα μας ἢ Μυτιλήνη.

Δέκα καὶ τέσσαρ' ἀριθμῷ
μ' ἀποκηάτικο ρυθμό.

Χίλια ἑννιακόσια δέκα, δέκα καὶ ἑννιά Φλεβάρη
νέα δείγματα φιλίας μᾶς παρέχουν οἱ Βουλγάροι.

**Πολιτικὰ μελοῦν καὶ πάλι
ὁ Μουσταφᾶς μετὸν Μιχάλη.**

Κ' ἔτσι κᾶπως μυστικά
κ' ἔτσι τώρα μ' ἓνα κόπο
λὲν καὶ λίγα Κρητικά
διπλωματικῶ τῷ τρόπῳ.

Μφ. Αὐτὸς ὁ Μπούσιος, δὲν μοῦ λές, ποῖος εἶναι ρὲ Μιχάλη;
εἶναι κοντός, εἶναι ἴψηλός... εἶναι κι' αὐτὸς κεφάλι
ὅπως οἱ τόσο βουλευταὶ, Μποστάνης τε κι' οἱ ἄλλοι

Μχ. Δὲν τὸν γνωρίζω, Μουσταφᾶ, κι' ὁ νοῦς μου πάντα φρίττει,
ὅταν ἀκούω στὴν Βουλῆ νὰ λὲν ὅτι κηρύττει
πὼς τάχα τ' ἀγαπᾶ κι' αὐτὸς τὸ Κράτος, τὸ Ντοβλέτι,
ἀφοῦ τὸ σοῦ τὸ λέςι νερό καὶ τὸ μπαξίς ρουσφέτι!

Μφ. Λοιπὸν φρονεῖς πὼς δὲν πρέπει νὰ κρεμασθῇ ὁ προδότης
καὶ νὰ τὸν φτύσῃ κάθε ἀγνός καὶ βέρος πατριώτης;
Φρονεῖς πὼς ἓνα ἔγκλημα διέπραξεν ἢ κι' ἄλλα;
Φρονεῖς πὼς δὲν τοῦ πρέπει εὐθὺς παλούκωμα, κρεμάλα;

Μχ. Ὅλα τοῦ πρέπουν, Μουσταφᾶ! Γιατὶ αὐτὸς δὲν ἦτο
ὅταν ἐμεῖς φωνάζαμε: «Τὸ Χουριέτι ζήτω!»
ἐκεῖνος μέσ' στὴ Ρόυμελη ἐφώναζε γιὰ νόμους,
γι' ἀσφάλεια, γιὰ ἐκκλησιᾶς, γιὰ χίλιους περιδρόμους;

Αὐτὸς δὲν ἦτο ποῦλεγε: δὲν λειτουργοῦν οἱ νόμοι,
ἐνῷ ἐγὼ περίφημα καταμεσίς στῆς δρόμοι
σ' ἄρπαζα τὸ σουρτοῦκό σου, κ' ἐκλεβες τὸ βρακί μου
κ' ἔπερνα τὴν γυναῖκά σου, κ' ἔπερνες τὴ δική μου;

Αὐτὸς δὲν ἦτο ποῦ προχθὲς ἀκόμη ξεφωνοῦσε
καὶ λόγια ψυχρολουστικά στὸν τύπο μᾶς περνοῦσε
πὼς δὲν πρέπει τὸ Κρητικὸ νὰ μᾶς ἀπὸβλακώσῃ
καὶ πὼς ἢ μπόρα ἀπὸ Βορρᾶ μιὰ μέρα θὰ πλακιάσῃ;

Αὐτὸς δὲν ἦτο ποῦ ἔβρισε τὸν βουλευτὴ Βαγδάτης
κι' ἀδόξως κατεσπίλωσε τὴν πάναγνη Βουλῆ;
Αὐτὴ δὲν εἶνε ἢ ἀλεπού, ποῦ βάζει τὴν οὐρά της
κ' εἰς·κάθε τι ἢ παμπόνηρη πετιέται καὶ μιλεῖ;

Δὲν εἶναι αὐτὸς πῶς θέλησε καὶ τώρα τελευταίως
νὰ φάλλῃ τὸν ἀδόξιστο Συνοδικῶν καὶ μὴ
κ' ἠνάγκασε τὸν Βουτυρᾶ νὰ γράψῃ κατὰ χρέος
ἐξάσθηλον ἀρθρίδιον διὰ τὰ ἐκκρεμῆ;

Μφ. Δὲν εἶναι αὐτὸς ποῦ ἔκαμε τὸν κόσμον ἄνω κάτω;
Θὰ τὸ πληρώσῃ ἀκριβὰ καὶ τοῦτο τὸ σφουγγάτο
καὶ θὲ νὰ δῆ τὸ τί ἐστὶ βερύκοκο στὸν πάτο.

ΤΟ ΛΕΞΙΚΟΝ ΜΑΣ

Γαϊδαρανήφορος. Θαυμάσιος περίπατος ἐν Μυτιλήνῃ. Μία φορά τὸν ἀνέβαιναν οἱ κῆρ μέντιοι τῶρα πηγαίνει συχνὰ ὁ συντάκτης τοῦ «Σκορπιού». Ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα.

Μασκαράς. Ἄνθρωπος κοινὸς μὲ μουτσούνα, ὅπως ἐγὼ καὶ ὅλος ὁ κόσμος.

Μασκαράδες. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν ἐλαττοῦται σημερινῶς... τὴν Ἀποκρηά.

Νότα. Σημεῖον μουσικῶν διὰ τοῦ ὁποίου τὰ προστάτιδες τῆς Κρήτης μᾶς στρέφουν τὰ νῶτα. Κεντρικὴ ἀποθήκη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν.

Μαργαρίτης. Πολύτιμος λίθος, ἀλιευόμενος εἰς τὴν... Ὀπὴν τοῦ Διαβόλου. Διανέμεται κάθε Σάββατον δωρεάν εἰς τὸ νοῆμον κοινόν.

(ἀκολουθεῖ)

Ἡ Παρέα.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΑΚΙΑ

Ἐπιγραφαί :

Πατερονοποιεῖον
«Τὸ παράπονο τῆς Κόρης».

✱

Διπλομιτούχος τῶν Παρισίων
Μαῖα τῆς δυστοκίας καὶ τῶν
ἐπιπλοκῶν τῶν νεωτέρων σιστημάτων.
Κόβει καὶ τὸν πονόδοντο.

Ἀπὸ τὴν Ὀπὴν τοῦ Διαβόλου σελ. 28:

«Ὁ θεῖος ἐκεῖνος ὄμιλος ἐν τόπῳ ἐκεῖνῳ τῷ θεῖῳ, ἐκεῖνη ἢ φωνὴ τοῦ παιδὸς ἐν τῷ κελαδήματι ἐκεῖνῳ τῶν πτηνῶν ἢ καλλονὴ τῆς νεάνιδος ἐντὸς τῆς καλλονῆς τῆς φύσεως ἐκεῖνης, τὸ ἔαρ ἐκεῖνο τῆς ζωῆς ἐν τῇ ζωῇ τοῦ ἔαρος ἐκεῖνῃ... καὶ τράβα κορδέλλα.

Ὁ διορθῶνων «Σπαραξικάρδιος».

Ἀπὸ τὸ «Σπαθί» τοῦ Σαμψάκου :

Ἡ γυνὴ ὡς ρυάκιαν κατακυλλᾷ ὅπου πέση... ἢ... ὄρμη τῆς... προσοχὴ λοιπὸν... μὴν τὴν ἀφίεται κτηνώδη!...

«Ποῖαν οἰκογένειαν εἶδες εὐτυχὴ ἠθικὴν εὐημεροῦσαν πλουσίαν πολιτευτῶν τοκογλύφων Διοικητικῶν ἐκφύλων Μεγιστάνων, χωρὶς Μοιχορημιασθένειασμασελγανανδροθυμαντοκτονωραιοσδυνώματα... [ἢ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές].

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ «ΤΟ ΑΝΙΣΟΡΡΟΠΕΙΟΝ»

Ζητεῖται ἐργάτης, κάλλιστος δεδοκιμασμένος, συνεταιρὸς, ὅ,τι ἄλλο, ἀρκεῖ νὰ γνωρίζῃ νὰ φέρῃ τὴν ἰσορροπίαν.

Ζητεῖται ἐπίθετον ὅπως ἡ πρώτη, ἢ ἀρχαιότερα, νὰ φουσκῶνῃ καὶ νὰ γεμίσῃ τὰ ἀδεῖα. Θὰ εἶναι ὅ,τι τὰ δίοπτρα εἰς τὸν μύωπα.

ΤΗΣ ΤΑΒΕΡΝΑΣ*

Διπλο-τριπλο-φιλημένη
πὲς τὴ μάνα σ' τὴν τρελλὴ
μέσ' στὸ σπῆτι ποῦ σὲ κλείει
τίποτα δὲ σ' ὠφελεῖ.

Γὼ ἂν γυρῶ μέσ' στὶς ταβέρνες
ἀπ' τὸ βράδυ ὡς τὸ πουρνὸ,
τὸ κρασί πίνω πεσίνοι
καὶ πεσίνοι τὸ κερνῶ.

Κουτσαδάκι στὴν Ἀθήνα
καὶ στὴν Πόλῃ χουδαρντάς
σπάνω μούτρα καὶ ποτήρια
καὶ μὲ τρέμει ἕνας ντουινιάς.

Σὲ θυμοῦμαι καὶ μὲ πᾶνει
πάντα τὸ μεράκι μου.
Ταῖρι μου θὲ νὰ σὲ κάνω,
μὰ τὸ μαχαιράκι μου!

Κ. Μπ.

* Τραγουδιέται ἐπάνω στὸ σκοπὸ «Βάρκα-γαλὸ».

Ο ΜΕΡΑΚΛΗΣ

(Ἀποσπάσματα).

Μονάχος στὸ τραπέζι τοῦ μπροστά
ὁ μερακλῆς ἐρωτοχτυπημένος
πίνει χωρὶς νὰ ξέρῃ τί γρωστῆ,
πίνει σὰν νᾶν' ὁ πειρὸ δυστυχημένος.

Ἐχει τρανὸ τὸν πόνο στὴν καρδιά
ὅμως ἐκεῖνη λίγο τὸν γροικαίει.
Εἶναι λουλουδί χωρὶς μυρωδιά —
βροντοφωνεῖ καὶ τὰ ποτήρια σπᾶει!

Ἐνα τῆς εἶπε λόγο, νὰ ντυθῆ
καὶ νᾶθουνε μαζὺ κ' οἱ δυὸ σεργιάνι,
κ' ἐκεῖνη δὲν τὸν ἄκουσε! Γιατί;...
ρωτιέται μονάχός του κ' ὄλο σπᾶνει.

Πλωμάρι. Κομήτης.

ΜΟΣΧΟΝΗΣΙΩΤΙΚΑ

Κι' ἄλλος βγήκε στὸ μείνιάνι
καὶ μὲ τὴ μαμμὴ τὰ βᾶνει
καὶ τοῦ λόγου τοῦ γιατροῦ.
Μὰ ἡ μαμμὴ τὸν βᾶζει ἐμπρός,
καὶ τὸν στέλνει πτώμα, λέει
γιὰ τὸ διάβολο πεσκέσι,
ὅπως ἔστειλε τὸν ἄλλο
Συριανὸ τὸν Παπαγάλο.

Μπουρνιασμέτος.

ΑΠΟ ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΟΥ ΥΠΕΥΘΥΝΟΥ ΜΑΣ

Κύριε Μαριγλῆ.

Μὴ δυνηθεῖς συνευρεθῆναι μετὰ σοῦ αὐτό-
θι ἔτι διατελοῦντος, «Σκουρπίου» ἐνεκα κεν-
τριάτου, μάλα δέομαι σου σημειῶσαι ἐμὸν ὄ-
νομα ὅπου δεῖ... Ἀντὶ δὲ χρημάτων πέμ-
ψω ἐμὰς τραγικὰς ποιήσεις ἀπὸ τύποις λαμ-
ψάσας, ψευδὲς δ' ὄνομα γλυκὺ φερούσας
«Τύρτ-Ἀθ», ὁ πλήρὲς ἐστὶ «Τυρταῖος-Ἀθίγ-
γανος». Ἐξ ὀνόματος δύνασαι εἰκάσαι καὶ τὸ
περιεχόμενον.

Ἐχε ὑγείαν.

Τύρτ-Ἀθ.

ΕΙΣ ΣΥΜΠΟΛΙΤΑΣ

Ἀδίκως καὶ θυμώνετε
καὶ ἀλληλοῦσρίζεσθε
κι' ἀρχὰς ἀνάστατόνυτε
καὶ ὡς σωτήρες χρίζεσθε
διὰ τὰ σημιμαζεύματα
ποῦ ξεθροῦν μόνον ψεύματα
κι' ὅλους μᾶς φενακίζουν
διὰ τὰ θησαυρίζου.

Ὅ,τι κι' ἀν' ἐκμάωμεν ἐδῶ πάντο' ἡμεῖς θὰ
εἶμεθα
κι' ὅ,τι κι' ἀν' ποῦμε, πάντοτε μὰθ' ἡμεῖς θὰ νὰ κα-
[θήμεθα.
Αὐτοὶ θὰ φύγουν αἰριον-μεθαίριον δουλειὰ
ἀμ' ὡς εὐθὺν καλλίτερον καὶ μόνον κουτσου-
[λιά
θὰ μᾶς ἀφήσουν ἀφθονον διὰ τὰ δαπανήση
πάλιν ἢ τσέπη μας αὐτὴ ὅπως τὴν καθαρίση.
Μήλων Ἰανθμός.

ΚΛΕΦΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ

(Θ' ἀπαγγελθῆ ὑπὸ τοῦ κ. Σίλτα κατὰ τὸ δεύ-
τερον διάβημα τῶν βουλευτῶν παρὰ τῇ Ἰ. Συνόδῳ).

Ἡ Κίτσου μήτηρ ἐκάθητο
ἐπ' ἀκροῦ ποταμίῳ!! φεῦ!
Τῷ ποταμῷ δ' ὠργίζετο
κ' ἔβαλε τοῦτον λίθος!! βαβαί!
Ποταμὲ ρεῖθρ' ἐλάττωσον
ποταμὲ ἄνω χῶρα!! ἰὼ!
ἵνα διαπεραιωθῶ
ἐπὶ ἑτέραν ὄχθην παπαί!!
ἔνθα οἱ κλέπται, λαταταί!!
Σύνοδον ἔχουσιν οἴμοι!
καὶ ἔνθα ὁ Κίτσος μένει! ἰὼ!!

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ ΑΞΙΟΣΥΣΤΑΤΑ

Ἡ Ἀκρόπολις ἐν Περγάμῳ τῶν Ἀδελ-
δελφῶν Φερμάνογλου.

Ἀἰβαλή-Ἀδραμύτιον ἐν Σμύρῃ τοῦ
κ. Κ. Θ. Ζουλᾶ.

Τὸ Σύνταγμα ἐν Δικελῇ τοῦ κ. Θεοδ.
Βολανάκη

Κινηματογράφος «Σακφῶ»

Σάββατον, Κυριακὴν καὶ Δευτέραν νῆον
ἑξακτον πρόγραμμα μὲ ταινίας ποικίλας καὶ
ὠραίας.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

- Λοιπόν πάει κι' ο Χαμίτης Ξ;
- Ναί, πέρασε κι' αυτός καταστρεπτικός σαν κομήτης.
- Μά αυτός δά ήταν που ήταν κο-μύταρος!

— Τα συγχαρητήριά μου, ενίκησατε, ήρατε λαμπράν νίκην! και ήδη αναπαύεσθε έστεμμένοι με φύλλα... «γραπτών»!

— Ναί, άλλ' εάν μίαν έτι τιαύτην νίκην νικήσωμεν άπωλούμεθα έντελώς.

- Ο πατέρας. — Ποὺν' ή Γιαννοῦλα, μουρή;
- Η μάνα. — Στοῦ πανηγύρ' ηβγή.
- Ο πατέρας. — Πάνη γύρηγη τώρα...

- Ο λόγος για τή λάσπη τής προχθεσινής πλημμύρας:
- "Ό,τι εύρισκε μπροστά της, ερ' άδερφέ, τὸ σκέπαζε.
- "Όχι δά' ξεσκέπαζε και μερικά...
- Τι;!!
- Νά κάτι γάμπες... καλαμώδους περιφερείας!

Τὸ Φανάρι εξακολουθεῖ νά χύνη άπλετον.... σκότος, μιμηθὲν τὰ φανάρια τής Μυτιλήνης.

Και παρ' όλας τὰς φαιινὰς ιδέας τῶν βουλευτῶν μας, παρ' όλους τοὺς φλογεροὺς λόγους τοῦ κ. Μπιστάνη και τὸ σπινθηροβόλον πνεῦμα τοῦ κ. Καρολίδου και τὰς θερμὰς προσπάθειάς τῶν λαμπρῶν κορυφῶν τοῦ "Εθνους, τὸ Φανάρι δὲν έννοεῖ ν' ανάψη και νά φέξη τὸ πασπατεῖον "Εθνός. Τούναντίον ἀνάφτουν και κορώνουν ὅσο πάει οἱ Συνοδικοί.

Εἰς τὸ μάθημα τῶν Λατινικῶν ἐπὶ παρουσία ἐνὸς ἐφόρου:

— Κλίνε μου τὸν ἐνεσιῶτα τής ὀριστικῆς τοῦ ρήματος **Laborare**.

Μαθ. — **laboro, Laboris, laborit...**

Διδ. — Τι, τί!... Δὲν ἐμελέτησες πάλι. Νά γράψης 3 φορές τὸ ρήμα και...!

"Εφορος. — Και ν' ἀποβληθῆ δια παντός, εάν δὲν ζητήση γραπτὴν συγγνώμην!

Est

ΤΑ ΒΑΣΑΝΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

— Νά μένης στοῦ ξενοδοχείου τοῦ Μαλακοῦ και νά σκληροκοιμάσαι.

— Νά εἶσαι ἄρρωστος, νά σὲ λέν οἱ γιατροὶ ὅτι πάσχεις ἀπὸ ἀναιμία και οἱ ἴδιοι νά σὲ πίνουν τὸ αἷμα τοῦ πορτιμόναί σου.

— Νά εἶναι χαλασμένο τὸ στομάχι σου, νά φοβάσαι μὴν κάνης ἐμετὸ, κ' ἔξαφνα νά σὲ ρωτήσουν: «Διάδασες τὸν Σπαραξικάρδιο»;

ΠΑΙΧΝΙΔΑΚΙΑ

Στὴν πράσινη τριανταφυλλιά τὸ χέρι της ἀπλώνει, — και τρέμανε στάλες δροσιάς στῶν ἀγκαθιώνε τ' ἄκρα... Μά ἐν' ἀγκαθῶνι ἀνόητο τὸ χέρι της κεντρώνει και ἀπὸ τὰ μάτια της κυλοῦν δυὸ διαμαντένια δάκρυα.

(Ἀπ' τὰ Χουχλιδία.

Η ΑΠΟΚΡΗ

Καλῶς την τὴν Ἄποκρηά κ' ἐδῶ στὴ Μυτιλήνη! Ἦλθες κι' ἀκουολόγητος κανένας δὲν θά μείνη.

Ἦλθες κι' ὅλοι παγώσαμε, πλευροϊτωθήκαμε ὅλοι... Ἦλθες και τύφλες νάχουνε σαράντα Βόρειοι Πόλοι!

ΤΟ ΠΑΝΟΡΑΜΑ

Τρίγκ, τρίγκ. Ἐδῶ βλέπετε, κύριοι, τὸν Σηκουάνα τής Μυτιλήνης. Τὸ κύριόν του ὄνομα εἶναι Ντερέξ, ἀλλὰ κατ' αὐτὰς ἐφούσκωσε και κατέπνιξε κήπους και καφενεῖα.

Τρίγκ, τρίγκ. Αὐτὸς ἐκεῖ με τὴν βάρκα εἶναι ὁ κύριος Δήμαρχος. Κάνει βόλτες περιερχόμενος τὰ μέρη τής καταστροφῆς και παρέχων τὰς πρώτας βοηθείας.

Τρίγκ, τρίγκ. Μὴν ἀνατριχιάζετε, κύριοι. Αὐτὰ ποῦ βλέπετε εἶναι τὰ καρναβάλια τής Μυτιλήνης. Ἐκεῖνος ἐκεῖ κλαίει, διότι συνεινήθη ἀπὸ τὰ ἀστεῖα τοῦ παληάτσου.

Τρίγκ, τρίγκ. Τὰ παλιά σας, κύριοι! Διότι τώρα βλέπετε τὰ ἠνωμένα παγοποιεῖα τοῦ ἀρχαιοτέρου διευθυντοῦ τής ἀρχαιοτέρας ἐν Μυτιλήνῃ παγοποιεῖας, και ἂς μὴ σᾶς γελοῦν μερικοὶ πῶς εἶναι τὰ γραφεῖα τοῦ «Σπαραξικαρδίου».

Τρίγκ, τρίγκ. Κάνετε τὸ σταυρὸ σας, κύριοι. Δὲν περνᾶ κηδεῖα, περνοῦν μασκαράδες, ἀλλ' εἶναι τόσον οἰκτρὸν τὸ θέαμα!...

Τρίγκ, τρίγκ. Αὐτὸ ποῦ βλέπετε στὸν ἀέρα δὲν εἶναι μπαλόνη. Εἶναι ὁ Φούσκος, κύριοι, ὁ ὁποῖος πετᾶ κ' ἔρχεται ἀπὸ τὴ χαρά του, ἂν και δὲν εἶναι τόσον λαφρὺς.

Τρίγκ, τρίγκ. Αὐτὸς ποῦ βλέπετε νά τρέχη ἔτσι φοβισμένος εἶμαι ἐγὼ, κύριοι. Δὲν ἔπαθα κανένα κακὸ, οὔτε τὴν πεθερά μου ἀντίκρισα, ἀφοῦ δὲν ἔχω ἀκόμη. Εἶδα τὸν ράφτη μου, κύριοι, και... καταλαβένετε γιατί τρέχω.

Τρίγκ, τρίγκ. Ἐδῶ εἶναι ἡ πανήγυρις τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου. Σοδεύεται γλυκὸς χαλδᾶς και γλυκύτερες ματιές: τρία ἢ εὐλογημένους και τέσσερα οἱ ζαχαρένιες.

Και μιά δεκάρα τῶνομα. Αὐτὴ στὴν πόρτα, κύριοι, με στάσιν Στρατηγοῦ λαμβάνει μυστικὰς διαταγὰς και ἀπαντᾶ με συνιάλα.

Κ' ἐκεῖνος, κύριοι, ποῦ βγαίνει ἀπὸ τὴν Ἐκκλησιὰ δὲν εἶναι δάσκαλος εἶναι μαθητὴς και ἐπαναλαμβάνει τὸ μάθημά του **τσιμπᾶω-τσιμπᾶω, τσιμπάεις-τσιμπᾶς...**

Τρίγκ, τρίγκ. Δὲν τὸν γνωρίζετε; Ὅλος κι' ὅλος, κύριοι, ὁ Μαριγγλὴς καταστολισμένος. Ἐμαθε και **Scatin ring** στὴ Σύμωρη. Πρῶτος λοιπὸν Μυτιληνὸς σκατινίστας.

**Τί ἐστὶ ἐν κοντολογία
Χριστιανῶν στρατολογία.**

Μφ. Τώρα, Μιχάλη, δὲν μοῦ λές θὰ πᾶς καὶ σὺ ἀσκέρι;
θὰ πᾶς, ὦ πανελεύθερε ραγιᾶ μου μπιραντέρι,
θὰ πᾶς καὶ σὺ φαντάρος;

Μχ. Ὅλοι θὰ πᾶμε φουκαρᾶ:
νέοι καὶ γέροι καὶ μωρὰ
κι' ὁ Μαριγλῆς ὁ γλάρος!

Θὰ πᾶμε νὰ σᾶς δείξωμε πῶς εἴμεθα κ' ἡμεῖς
τέκνα σοφῶν προγόνων,
θὰ πᾶμε νὰ σᾶς δείξωμεν πῶς εἴμεθα δρομεῖς
πέρικλεῶν ἀγώνων!

Θὰ πᾶμε καὶ θὰ μάθετε ποιὸς εἶναι παλληκάρι!
καὶ πῶς χτυποῦμε ἀτρόμητοι λεβέντες τὸ χουλιάρι
μέσ' στὸ σιχτήρ πιλάφι...

Θὰ πᾶμε νὰ σᾶς δείξωμεν πῶς σπάνουνται τ' αὐγά,
πῶς οἱ Ρωμηγοὶ γιὰ τίποτε δὲν στήνουνε καυγᾶ
καὶ δὲν πηδοῦνε τράφοι.

Θὰ πᾶμε κ' ἓνα τρόπαιο παληᾶς πολεμικῆς
θὰ στήσουμε, περήφανοι λεβέντες τῆς φακῆς,
καὶ πρῶτος θὰ δρμήσω
τὸ αἷμά μου νὰ χύσω
μὰ ἐμπρὸς καὶ δύο πίσω
βάσταμε νὰ μὴ χτυπήσω.

Ὅλοι θὰ πᾶμε...

Μφ. Μὰ γι' αὐτὰ ἄλλη φορὰ μιλοῦμε.

Μχ. Τώρα μονάχος κάθουμαι ποῦ λές καὶ συλλογιόυμαι
γιατὶ νὰ μὴν εἶμαι κ' ἐγὼ ἐτῶν εἰκοσιέξη,
νὰ πάγω πρῶτος στὸ στρατὸ πρὶν καμιμὰ μπόρα βρέξη
καὶ ν' ἀποκτήσω φήμη
κι' ὅταν γυρίσω νὰ μὲ δῆς σπαθᾶτο μιλαζίμη.

Τώρα ζηλεύω τὰ παιδιὰ ποῦ φεύγουνε χαρούμενα,
καὶ κάθε μέση στρογγυλὴ ποῦ ξιφολόγη βάνει,
τώρα ζηλεύω καὶ αὐτὰ ποῦ φεύγουν τὰ πλεούμενα,
τώρα ζηλεύω πρὸ παντὸς τὸν φίλο μου Γκαγκάνη.

Καλότυχέ μου Νικολῆ
μὲ τὸ καλὸ καὶ σὺ ρεῖζης!
Καὶ κάνε μέλι τῆ χολῆ
στὸν ὕπνο σου σὰν βομβαρδίσεις.

ΣΤΟΝ ΠΡΩΤΗΠΟΥΡΓΟ ΧΑΚΚΗ

Ὅλος ὁ κόσμος ἔλεγε, πρωθυπουργέ Χακκῆ
πῶς μιὰ καινούρια θ' ἀρχίζες ἐσὺ πολιτικῆ.
Ὅμως ἐγὼ θαρρῶ βιασιᾶς, βεζύρη μου, Χακκῆ μου
τὰ ἴδια Παντελάκι μου, τὰ ἴδια Παντελῆ μου!

Κομήτης.

ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΑ

Στίχοι τοῦ κάρρου.

Κι' οἱ Βουλευταὶ σηκώθηκαν
καὶ πῆγαν νὰ μεσολαθήσουν.
Καὶ εἶπαν εἰς τὴν Σύνοδο τὴν κάρτα τους ν' ἀφίσουν,
καὶ εἶπαν καὶ στὸν Πατριάρχη
εἰς τὸ ἐξῆς πρέπει νὰ ἀρχῆ.

Καὶ ὅταν τοὺς ἠρώτησαν πῶς ἔχουν, πῶς διάγουν
εἶπαν εὐχαριστῶ δὲν συμφωνοῦν νὰ φάγουν.
Καὶ μολονότι εἶνε πεινασμένοι
εἶπαν πῶς δὲν εἶνε καθόλου κουρασμένοι.

Καὶ ὄντος τοῦ καιροῦ καλοῦ
ἐπῆγαν λίγο εἰς τὴν Μιχαλοῦ,
καὶ ὁ Μποστάνης ἔλεγε: Τί χρεώστοῦν αὐτοί;
κ' ἐκεῖνη τὸν συνέλαβε εὐθύς ἀπὸ τ' αὐτὶ
καὶ τοῦπε: σιωπῆ
διότι θὰ σὲ ἀναγνώσω τοῦ Διαβόλου τὴν δπη.

Κατόπιν δὲ μετέβησαν κ' εἶπαν στὸν Ξάνθη: Σήκω!
κ' ἐκεῖνος τοὺς ἀπήντησε: Κουκουρίκο!
Εἶπαν καὶ στὸν Πατριάρχη λόγια χιλια
κι' αὐτὸς τοὺς εἶπε τὸ λιμάνι αὐτὸ ἀπέχει πολλὰ μιλια.

Καὶ οὔσης τῆς ἀποκρηᾶς εὐδίας
ἐπῆγαν καὶ εἰς τὸν Νικομηδείας
καὶ τοῦπαν: τί χαμπάρια;
καὶ εἶπε: φάγανε οἱ ποντικοὶ τὸ στάρι μέσ' στ' ἀμπάρια.
Κ' αὐτοὶ τοῦ εἶπαν: ποῖο εἶνε τὸ ἐμπόδιον;
Κ' ἐκεῖνος εἶπε: διότι ἤνοιξε τὸ Τριψίδιον

Καὶ ὕστερον ἐσκέφθησαν καλλίτερον
διὰ νὰ συμφωνήσουν τὸ ταχύτερον
καὶ ἓνα δρόμο ἐπῆραν
κ' ἐκάθησαν στὸ Γαλατᾶ κ' ἤπιαν ἀπὸ μιὰ μύραν!

Καὶ ἐπειδὴ θυμῆθησαν πῶς εἶναι ἀποκρηᾶ
καὶ πῶς ἡ γνώσις κατ' αὐτὰς εἶναι πολὺ μακρὰ
εἶπαν νὰ γίνουνε μασκαράδες
πέντε νὰ παίζουσαν τούμπανο κ' οἱ δώδεκα ζουρνάδες.

ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

— Τὸ παιδί δὲν τὰ πᾶει καλά, κύριε γιατρέ. Ἄπο χθὲς οὔτε μι-
λεῖ, οὔτε ἀκούει. Θαρρῶ πῶς θὰ μείνη κοφάλαλο...
— Καὶ δὲν τὸ χαίρεσαι; Αὐτὸ θα πῆ πῶς ἔχει μέλλον.
— Τί λές, κύριε γιατρέ;
— Βέβαια! μιὰ μέρα μορφαὶ νὰ γίνῃ βουλευτής.
— !!!

— Εἶδες προσωριδοφόρους πολλοὺς;
— Προσωριδοφόρους ὄχι! προσωριδοφορούσας, ὅμως πλαίστας
εἰς τὴν πανήγυριν.